

[Tove Lindbo Larsen]

der indgår efter den 1. januar 1994. Naturligvis vil der blive nogle praktiske flytteopgaver, der skal klares i løbet af 1993.

Jeg skal slutte med at sige, at det naturligvis er tilfredsstillende for os, at der nu foreligger et lovforslag i stedet for det beslutningsforslag, Socialdemokratiet fremsatte den 7. oktober sidste år, således at vi med lovforslaget kan tilgodese borgernes rettigheder også på dette område.

Karen Højte Jensen (KF):

Den konservative gruppe har naturligvis stor sympati for at reducere behandlingstiden for klagesager i Patientklagenævnet. Det er selvfølgelig ikke rimeligt, at borgerne skal vente måned efter måned på at få svar på deres klager, så der er et ganske stort behov for en opstramning. Selv om der tidligere er taget konkrete initiativer på området, må vi sige, at situationen endnu ikke er tilfredsstillende. Men om en ny struktur som den foreslåede i sig selv har nogen effekt, er i virkeligheden ikke godtgjort.

Fru Tove Lindbo Larsen sagde netop om denne strukturændring, at sagsbehandlingen nu virkelig ville blive effektiviseret. Det mener jeg slet ikke er godtgjort. Det kunne måske snarere ligne noget i retning af, at ministeren i sin tid som oppositionspolitiker havde en særlig holdning til Sundhedsstyrelsen og nu har behov for at få dette forhold fulgt op ved at flytte denne sag fra Sundhedsstyrelsen.

Jeg hæfter mig også ved, at selv om hensigten med forslaget er at fastsætte en maksimumsafgørelsestid på 3 måneder for ukomplicerede sager og 6 måneder for komplicerede sager, anfører ministeren i bemærkningerne, at det imidlertid ikke er muligt i lovsform at fastsætte sådanne absolutte frister. Ministeren forsøger her at dække sig ind, og det kan jeg såmænd godt forstå, for tingene er ikke så enkle endda. Den gode vilje er der, men praksis kan vise sig at være anderledes.

Det fremgår af bemærkningerne, hvor mange sager der er antaget til behandling, og hvor mange der er afgjort. Jeg mener, det ville være nyttigt for den videre behandling af dette forslag at få et overblik over, hvilken kategori klagesagerne tilhører, hvilken tyngde de har, og hvor mange klagerere der får ret.

Efter min opfattelse ville det også være nyttigt at få belyst, om en række af det, man kunne kalde bagatelsager, i virkeligheden tager uforholdsmæssigt lang tid på bekostning af de mere alvorlige sager. Sagt med andre ord mener jeg, vi har behov for at vurdere, hvad baggrunden er for, at antallet af klagesager er stærkt stigende fra år til år. Skyldes det, at vort sundhedspersonale er blevet ringere, eller skyldes det, at borgerne generelt klager mere?

Løsningen af de eksisterende problemer skal efter regeringens opfattelse ud over en strukturændring bestå i at bevilge flere penge og ansætte mere personale. Skal der tilføres området flere ressourcer – spørgsmålet er efter vor opfattelse, hvor mange det skal dreje sig om – må de findes ved omprioriteringer. Vi har intet ønske om på nuværende tidspunkt at sætte øgede udgifter i kraft fra 1994 – faktisk at begynde at kontere på en kommende finanslov – uden i hvert fald at pege på tilsvarende besparelser.

Jørgen Winther (V):

Efter Venstres opfattelse er det klart uacceptabelt, at der er en ventetid på behandling af klagesager under Patientklagenævnet på et sted mellem 12 og 18 måneder. Selvfølgelig er der også nogle, der bliver behandlet hurtigere.

Dette forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. er selvfølgelig et skridt i den rigtige retning, nemlig at man nu får nedbragt ventetiderne på klagesagsbehandlingen. Det er en fin intention at nedbringe sagsbehandlingen til højst 3 måneder for de ukomplicerede sager og højst 6 måneder for de mere komplicerede sager. Jeg har dog bemærket, at man ikke kan garantere, at det altid vil ligge inden for 6 måneder. Det er også klart, at man skal tage et vist hensyn til, at det bliver en fuldstændig rigtig afgørelse.

Ved at trække Sundhedsstyrelsen ud af klagesagsbehandlingen mener sundhedsministeren, at man skulle være i stand til at nedbringe den alt for langsommelige klagesagsbehandling. Midlet er i forbindelse hermed øgede bevillinger på 10,7 mio. kr. i 1994. Jeg tror, fru Tove Lindbo Larsen glemte at nævne, at der i de efterfølgende år vil være en nettoudgift på omkring 7,1 mio. kr., altså noget mindre, men alt i alt er det alligevel ret mange penge. Dog lover man så, at der vil ske en generel nedjustering af mængden af personale, når de mange